

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové v právní věci žalobce: **ROKOSPOL a.s.**, se sídlem Krakovská 1346/15, Praha 1 – Nové Město, IČ: 255 21 446, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2014, č.j. 1195/570/13, 50661/ENV/13,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2014, č.j. 1195/570/13, 50661/ENV/13 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo změněno rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Brno ze dne 7. 6. 2013, č.j. ČIŽP/471/OOH/SR01/1117917.008/13/BMV (dále též „prvostupňové rozhodnutí“) tak, že byla změněna výše uložené pokuty na částku 30.000,- Kč, a ve zbytku bylo toto rozhodnutí potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím byla ve výroku I. žalobci uložena pokuta ve výši 70.000,- Kč podle ustanovení § 66 odst. 5 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpadech“), za porušení ustanovení § 16 odst. 1 písm. e) téhož zákona, a podle ustanovení § 66 odst. 3 písm. e) zákona o odpadech za porušení ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) téhož zákona.

- [2] Žalobce v podané žalobě uvedl, že mu nebyl předložen písemný podnět, na jehož základě zahájila Česká inspekce životního prostředí (dále jen „ČIŽP“) kontrolu, přičemž se dle názoru žalobce jedná o snahu konkurence poškodit jeho hospodářskou činnost.
- [3] Žalobce dále namítl, že žalovaný nepřihlédl k odvolací námitce žalobce, že správní orgán je v řízení limitován časovou lhůtou 30 dnů. V případě, kdy je zřejmé, že tuto lhůtu nemůže dodržet, musí o prodloužení této lhůty písemně požádat, resp. o tom musí informovat účastníky řízení. Dle názoru žalobce správní orgán tento časově omezený postup nedodržel a ve lhůtě, kterou mu předepisuje zákon, byl nečinný. Uvedl, že pokud žalovaný porušil zákon, nemůže to být vykládáno v neprospěch kontrolované osoby.
- [4] Dále v žalobě uvedl, že je nelogické, aby byl postihován za dílčí pochybení v kategorii netříděný odpad, který stejně svozová firma smíchá před zraký zaměstnanců dohromady.
- [5] Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno.
- [6] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí. Uvedl, že pro skutková zjištění správního orgánu I. stupně nebylo rozhodující, že místní šetření bylo vykonáno na základě písemného podnětu. V samotném správním řízení byl hodnocen a posuzován stav zjištěný při místním šetření, tedy nikoliv stav, který byl popsán v podnětu. Uvedl, že je povinností každého subjektu dodržovat právní předpisy.
- [7] K námitce týkající se nedodržení lhůt pro vydání rozhodnutí žalovaný uvedl, že se s touto námitkou zabýval v odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 9. Uvedl, že z ustálené judikatury správních soudů vyplývá, že lhůta pro vydání rozhodnutí správního orgánu je pouze lhůtou pořádkovou. Její překročení je sice vadou řízení, nikoli však podstatnou vadou, která by mohla mít za následek nezákonnost rozhodnutí o věci samé. Proti překročení lhůty pro vydání rozhodnutí se účastník řízení může domáhat ochrany žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti, což však v daném případě žalobce neučinil. Uvedl, že rozhodnutí správního orgánu nelze označit za nezákonné jen z toho důvodu, že bylo vydáno po uplynutí stanovené pořádkové lhůty a řízení o správním deliktu nelze ani zastavit jen z toho důvodu, že probíhá delší dobu, nestanoví-li tak výslovně zvláštní zákon.
- [8] Závěrem uvedl, že polemika o smíchání odpadu svozovou firmou je vzhledem ke zjištěným porušením zákonných povinností ze strany žalobce pro tento řešený případ irelevantní.
- [9] K projednání věci bylo na den 21. 11. 2017 nařízeno ústní jednání, které bylo následně zrušeno.
- [10] Dne 13. 12. 2017 bylo soudu doručeno doplnění žaloby, ve kterém žalobce zopakoval argumenty uvedené v podané žalobě a uvedl, že uložená pokuta je nepřiměřeně vysoká, když dle jeho názoru při jejím ukládání nebyla zohledněna povaha a závažnost vytýkaného jednání, okolnosti případu a také okamžité sjednání nápravy žalobcem. Z toho důvodu navrhl, aby soud in eventum upustil od uložení trestu.
- [11] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [12] Dne 6. 12. 2011 proběhla v provozovně žalobce na adrese K. 101, B. u L. předem ohlášená kontrola ČIŽP ve věci prošetření podnětu týkajícího se toho, že žalobce znečišťuje životní prostředí, a to nevhodným používáním, skladováním a používáním chemikálií s vysokým rizikem požáru – kontaminace vody a půdy při manipulaci. Z protokolu o kontrole vyplývá, že ČIŽP nebylo zjištěno nevhodné používání, skladování a používání chemikálií

s vysokým rizikem požáru, podnět tak byl vyhodnocen jako neoprávněný. ČIŽP při kontrole mimo jiné zjistila neutříděné shromažďování odpadů, čímž došlo k porušení ustanovení § 16 odst. 1 písm. e) zákona o odpadech.

- [13] Žalobce se ke kontrolnímu protokolu vyjádřil dne 28. 12. 2011 (ČIŽP doručeno dne 3. 1. 2012) tak, že uvedené pochybení zapříčinili jeho pracovníci, jejichž postup byl v rozporu s firemními předpisy pro odpadové hospodářství. Náprava zjištěného stavu byla provedena ještě během kontroly správným označením shromažďovacího místa a opětovným proškolením dotyčných pracovníků.
- [14] Oznámením ze dne 19. 1. 2012 bylo se žalobcem zahájeno správní řízení ve věci uložení pokuty za správní delikt podle ustanovení § 66 odst. 5 zákona o odpadech, za porušení povinnosti stanovené v ustanovení § 16 odst. 1 písm. e) téhož zákona, kterého se měl žalobce dopustit tím, že jako původce odpadů neshromažďoval odpady utříděné podle jednotlivých druhů a kategorií. Dále bylo zahájeno správní řízení ve věci uložení pokuty za správní delikt podle ustanovení § 66 odst. 3 písm. a) zákona o odpadech, za porušení povinnosti stanovené v ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) téhož zákona, kterého se měl žalobce dopustit tím, že jako původce odpadů nezařadil odpad podle Katalogu odpadů. A dále bylo zahájeno správní řízení ve věci uložení pokuty za správní delikt podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. b) zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, kterého se měl žalobce dopustit tím, že od začátku měsíce listopadu roku 2011 do doby zjištění kontrolou dne 6. 12. 2011 provozoval tři samostatné střední zdroje znečišťování ovzduší bez povolení orgánu ochrany ovzduší a bez povolení ke zkušebnímu provozu. Zároveň byla všechna uvedená řízení spojena do společného řízení. Žalobce se k oznámení o zahájení řízení vyjádřil dne 7. 12. 2012.
- [15] Rozhodnutím ze dne 5. 3. 2012, č.j. ČIŽP/471/OOH/SR01/1117917.004/12/BMV, byla žalobci uložena podle ustanovení § 66 odst. 5 zákona o odpadech pokuta ve výši 40.000,- Kč, podle ustanovení § 66 odst. 3 písm. a) téhož zákona pokuta ve výši 50.000,- Kč a podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně ovzduší pokuta ve výši 90.000,- Kč. K odvolání žalobce bylo toto rozhodnutí ČIŽP rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 12. 2012, č.j. 777/570/12, 32163/ENV/12, zrušeno a věc vrácena ČIŽP k novému projednání. Rozhodnutí ČIŽP bylo žalovaným shledáno nezákonným z toho důvodu, že v daném případě nebylo možné uložit tři pokuty, jelikož podle absorpční zásady měl při souběhu více správních deliktů správní orgán I. stupně uložit jedinou pokutu podle nejprísněji trestného sbíhajícího se ustanovení zákona. K pokračujícímu správnímu řízení se žalobce vyjádřil dne 21. 5. 2013, kdy uvedl několik procesních námitek.
- [16] Novým rozhodnutím ČIŽP byla ve výroku I. žalobci uložena pokuta ve výši 70.000,- Kč podle ustanovení § 66 odst. 5 zákona o odpadech za porušení ustanovení § 16 odst. 1 písm. e) téhož zákona, a podle ustanovení § 66 odst. 3 písm. e) zákona o odpadech za porušení ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) téhož zákona.
- [17] Prvého správního deliktu se žalobce dle odůvodnění tohoto rozhodnutí dopustil tím, že při kontrole provedené ČIŽP ve výše uvedené provozovně bylo na venkovní ploše zjištěno neutříděné shromažďování ostatních odpadů, a to papír, PE folie, PET láhve, které byly shromažďovány společně se směsným komunálním odpadem. Tyto odpady byly shromažďovány v plastové nádobě o objemu 240 litrů a nádoba byla v době kontroly zaplněna z ¼ svého objemu. Dále bylo zjištěno neutříděné shromažďování ostatních a

nebezpečných odpadů v průhledném PE pytlí o objemu cca 70 l, a to voskový papír, znečištěná fólie od barev, PET láhve, papír, sklenice s víkem, znečištěný papír od barev.

- [18] Druhého správního deliktu se žalobce dopustil tím, že jako původce odpadů nezařadil nebezpečný odpad podle druhu a kategorie podle ustanovení § 5 a § 6 zákona o odpadech, neboť znečištěné PE fólie od rozpouštědlových barev zařadil jako ostatní odpad kat. č. 15 01 02 Plastové obaly.
- [19] Zároveň bylo tímto rozhodnutím ČIŽP ve výroku II. zastaveno správní řízení ve věci uložení pokuty za správní delikt podle zákona o ochraně ovzduší, a to proto, že odpadl důvod řízení, jelikož zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, neklasifikuje stav provozování zdroje znečišťování ovzduší bez povolení k umístění stavby zdroje a povolení stavby zdroje jako správní delikt.
- [20] V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán I. stupně zopakoval průběh správního řízení, dále reagoval na námitky vznesené žalobcem v jeho vyjádření ze dne 21. 5. 2013 a závěrem odůvodnil výši uložené pokuty.
- [21] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí dne 24. 6. 2013 odvolání. Žalobce v odvolání namítal, že ČIŽP nevysvětlila, proč zvýšila pokutu v porovnání s původním rozhodnutím, dále namítal, že příslušný úřad je povinen o prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí písemně informovat účastníky řízení. Rovněž namítl, že nebyl poučen o možnosti podat námitku podjatosti. Namítl také, že ČIŽP nevysvětlila, jak závažně žalobce ohrozil životní prostředí, když zjistila, že v jedné plastové nádobě na odpad byl zjištěn netříděný odpad, který je pak odvázející firmou smíchán dohromady. Závěrem namítal nekorektní postup pracovníka správního orgánu I. stupně v minulosti vůči žalobci.
- [22] Rozhodnutím ze dne 22. 4. 2014, č.j. 1195/570/13, 50661/ENV/13, bylo prvostupňové rozhodnutí změněno tak, že byla změněna výše uložené pokuty na částku 30.000,- Kč, a ve zbytku bylo toto rozhodnutí potvrzeno.
- [23] V odůvodnění žalovaný zopakoval průběh správního řízení a k výši pokuty uložené správním orgánem I. stupně uvedl, že ji považuje za nedostatečně odůvodněnou, zejména k množství neutříděně shromažďovaných ostatních odpadů a společném shromažďování ostatních a nebezpečných odpadů. Zkonstatoval, že u žalobce se nejednalo o systémovou chybu, ale o nekázeň či opomenutí na některých pracovištích. Ve prospěch žalobce posoudil skutečnost, že se došlo z jeho strany ke zjednání nápravy při nakládání s odpady. Nově uloženou výši pokuty pak žalovaný považoval za přiměřenou deliktnímu jednání, zároveň její charakter označil za jednak nápravný, jednak preventivně výchovný.
- [24] Dále se žalovaný vyjádřil k jednotlivým odvolacím námitkám žalobce. Uvedl, že nedodržení lhůt pro vydání rozhodnutí v tomto konkrétním případě nezpůsobilo nezákonnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně ani odvolacího orgánu. Žalobce se v tomto řízení nedomáhal postupu podle ustanovení § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). K námitce, že svozová firma v praxi jednotlivé vytríděné komodity odpadů při svozu smíchá do jednoho svozového prostředku, uvedl, že postup svozové firmy je ve vztahu k porušení povinnosti utříděného shromažďování odpadů žalobce irelevantní.
- [25] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také

tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.

- [26] Žalobce souhlasil v doplnění žaloby ze dne 13. 12. 2017 s projednáním věci bez jednání, žalovaný se ve stanovené lhůtě nevyjádřil. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [27] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [28] Podle ustanovení § 66 odst. 5 zákona o odpadech uloží příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností nebo inspekce pokutu do výše 1.000.000,- Kč fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která poruší jinou povinnost stanovenou tímto zákonem nebo povinnost uloženou rozhodnutím na základě tohoto zákona.
- [29] Podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. e) téhož zákona je původce odpadů povinen shromažďovat odpady utříděné podle jednotlivých druhů a kategorií.
- [30] Podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. a) téhož zákona uloží inspekce pokutu do výše 10.000.000,- Kč fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která nezařadí odpad podle Katalogu odpadů.
- [31] Podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) téhož zákona je původce odpadů povinen odpady zařazovat podle druhů a kategorií podle § 5 a 6.
- [32] Soud nejprve považuje za potřebné zmínit, že odpovědnost za správní delikty, jejichž skutkové podstaty jsou vymezeny v ustanovení § 66 zákona o odpadech, má objektivní charakter; nejde o odpovědnost za zavinění. Základním předpokladem pro uložení sankce je skutečnost, že poškození nebo ohrožení zákonem chráněného zájmu nastalo provozní činností nebo činností právnické osoby. Skutková podstata tohoto deliktu je naplněna již samotným neshromažďováním odpadů utříděných podle jednotlivých druhů a kategorií, resp. nezařazením odpadů podle druhů a kategorií podle ustanovení § 5 a 6 zákona o odpadech. Jedná se tak o typ odpovědnosti, kde se nezkoumá zavinění. V daném případě subjekt tohoto deliktu, tj. původce odpadů, odpovídá za to, že neshromažďoval odpady utříděné podle jednotlivých druhů a kategorií, resp. nezařadil odpady podle druhů a kategorií podle ustanovení § 5 a 6 zákona o odpadech, čímž je ohrožen objekt chráněný zákonem, tj. životní prostředí, resp. lidské zdraví.
- [33] Soud se dále zabýval jednotlivými tvrzeními a námitkami žalobce.
- [34] K tvrzení, že mu nebyl předložen písemný podnět, na jehož základě byla ČIŽP zahájena kontrola, soud uvádí, že v dané věci je tato věc zcela irrelevantní. ČIŽP má oprávnění provést kontrolu jednak na základě vlastního uvážení, jednak např. na základě podnětu. Za prvé ČIŽP v daném případě podnět neshledala oprávněným, když nezjistila v místě provozovny pochybení žalobce, která byla v podnětu uváděna. A za druhé byla předmětem řízení skutková zjištění a pochybení, která ČIŽP při kontrole sama zjistila, tj. nikoliv stav, který byl popsán v podnětu. Povinností žalobce bylo dodržovat právní předpisy na úseku odpadového hospodářství. Nedodržel-li je a ČIŽP toto pochybení

zjistila, je zahájení správního řízení ve věci uložení pokuty zcela odůvodněné. Tuto žalobní námitku tak neshledal soud důvodnou.

- [35] K žalobní námitce, že správní orgán I. stupně nedodržel lhůtu 30 dnů pro vydání rozhodnutí, přičemž ani nepožádal o prodloužení této lhůty, ani o tom neinformoval účastníky řízení, soud uvádí, že překročení lhůty pro vydání rozhodnutí je sice vadou řízení, nikoli však vadou podstatnou, tj. takovou vadou, která by mohl mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci. Zmeškání pořádkové lhůty stanovené správním řádem pro vydání rozhodnutí nelze dle názoru soudu považovat za podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které by mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Pouze taková podstatná vada řízení by mohla být důvodem pro zrušení žalobou napadených rozhodnutí soudem podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. Zmeškání pořádkové lhůty stanovené správním řádem pro vydání rozhodnutí nemůže samo o sobě zákonnost rozhodnutí o věci samé, tj. zákonnost závěrů, k nimž správní orgán dospěl při posouzení skutkových zjištění po právní stránce, nikterak ovlivnit. Z toho důvodu soud tuto žalobní námitku neshledal důvodnou.
- [36] K námitce žalobce, že je nelogické, aby byl postihován za dílčí pochybení v kategorii netříděný odpad, který stejně svozová firma smíchá před zraky zaměstnanců dohromady, soud opakuje, že povinností žalobce je dodržovat předpisy na úseku odpadového hospodářství, tj. shromažďovat odpad utříděný podle jednotlivých druhů a kategorií a zařazovat odpady podle Katalogu odpadů. Porušil-li žalobce tuto svou zákonnou povinnost, je uložení sankce důsledkem tohoto porušení, přičemž se není možné zprostit odpovědnosti za uvedené správní delikty s odkazem na následný postup svozové firmy. Je to žalobce, který má zákonem uloženy určité povinnosti a je pouze na něm, aby je dodržoval, následné jednání třetích osob je v dané věci zcela irrelevantní. Ani tuto žalobní námitku tak neshledal soud důvodnou.
- [37] K námitkám uplatněným v doplnění žaloby ze dne 13. 12. 2017 ohledně nepřiměřenosti výše pokuty soud nepřihlédl, a to proto, že tato námitka byla uplatněna až po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro podání žaloby a zároveň tuto námitku soud neposoudil jako rozvedení některého z žalobních bodů uplatněných v podané žalobě.
- [38] Žalobce také v doplnění žaloby navrhl, aby soud uloženou pokutu za správní delikt snížil nebo od ní vůbec upustil. Podle ustanovení § 78 odst. 2 s.ř.s rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.
- [39] Ačkoliv tedy soud považuje tento návrh žalobce za uplatněný opožděně, když byl uplatněn až po lhůtě k podání žaloby, tak soud jen ve stručnosti uvádí, že vzhledem k tomu, že trest byl uložen ve výši 30.000,- Kč v rámci sazby s horní hranicí 10.000.000,- Kč a žalovaný správní orgán dostatečně v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, jaké důvody ho vedly ke snížení původně prvostupňovým rozhodnutím uložené sankce ve výši 70.000,- Kč na sankci ve výši 30.000,- Kč, tak soud ke snížení uloženého trestu nebo od upuštění od něj nepřistoupil, když takovou výši uložené sankce nepovažuje za zjevně

nepřiměřenou vzhledem k okolnostem případu a vzhledem k výši ukládaných pokut správním orgánem v obdobných případech.

[40] Ze všech výše uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

[41] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. ledna 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu